

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/114/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010117
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3618010117.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2018 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom a obžalovaného

K. D.,

nar. XX.XX.XXXX v D. nad D., trvale bytom J., t.č. Ústav na výkon väzby Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/42/2018 zo dňa 3.9.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a prokurátora z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/42/2018 zo dňa 3.9.2018 bol obžalovaný K. D. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) v spojení s § 138 písm. d/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák., pretože dňa 01.05.2018 asi o 17.00 h v obci J. na dvore rodinného domu č. XX pod vplyvom alkoholu pri hádke povedal poškodenej K. S., s ktorou má spoločného syna K. S. a s ktorou do 05.04.2018 býval v spoločnej domácnosti, že keď ho zavrú, tak si ju nájde a zabije ju, načo ho poškodenej K. S. vyhodila z domu a pred odchodom mu uviedla, že ho dnes domov nevpustí, potom ako obžalovaný K. D. uvedený dom opustil, poškodenej v obave, aby sa nevrátil, zamkla vchodové dvere a zatvorila okná, avšak obžalovaný K. D. sa dňa 02.05.2018 okolo 00.22 h pod vplyvom alkoholu opätovne vrátil v obci J. k rodinnému domu č. XX, ktorého výlučnou vlastníčkou je poškodenej K. S., ktorá tam býva spolu s ich spoločným synom K. S., pričom v tom čase sa poškodenej K. S. a K. S. nachádzali v dome, následne obžalovaný K. D. vypol poistky na elektrickom ističi na dome, načo mu poškodenej cez zatvorené dvere povedala, aby ich nahodil, lebo zavolá políciu, následne začal obžalovaný K. D. búchať na okno a rozhadzovať okenné rámy nachádzajúce sa na dvore a potom z jedného z okien domu strhol z vonkajšej strany upevnenú záclonu, potom obžalovaný K. D. presne nezisteným spôsobom a predmetom vylomil uzavreté okno domu, čím poškodil vnútorný rám tohto dreveného okna, cez ktoré následne obžalovaný K. D. neoprávnene vnikol do jednej z miestností uvedeného domu, potom otvoril dvere na ďalšej miestnosti, kde sa v tom čase nachádzala poškodenej K. S., ktorú obžalovaný K. D. chytil rukami za krk, predlaktím svojej ruky ju škrtil a povedal jej, trikrát a dosť, čím u poškodenej K. S. vzbudil dôvodnú obavu o život, poškodenej ho následne svojou rukou chytila v oblasti rozkroku, načo obaja spadli na zem, pričom na buchot sa zobudil ich spoločný syn K. S., ktorý prišiel za nimi, obžalovaného K. D. od svojej matky poškodenej K. S. odsotil a následne poškodenej K. S.

a K. S. obžalovaného vyzývali, aby z domu odišiel preč a vzhľadom k tomu, že obžalovaný K. D. na ich výzvy na opustenie domu nereagoval, poškodená telefonicky na čísle 158 požiadala políciu o pomoc, na čo obžalovaný K. D. dom opustil, sadol si na zem v záhrade, kde bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske nájdenný a v čase o 00.40 h dňa 02.05.2018 obmedzený na osobnej slobode, čím uvedeným konaním vzbudil u poškodenej K. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní.

V bode 2) bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože dňa 27.01.2018 v presne nezistenom čase v podvečerných hodinách pri autobusovej zastávke medzi obcami R. a J. po predchádzajúcej slovnej hádke dva krát uderil rukou zovretou v päšť poškodeného S. V. do oblasti tváre, po čom poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný K. D. ešte niekoľko krát kopol a následne z miesta odišiel preč, čím poškodenému S. V. spôsobil zmliaždenie tváre a nosa vpravo, zmliaždenie hrudníka vľavo a zmliaždenie bedrového zhybu vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie, s dobou liečenia v trvaní 34 dní, bez obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 38 (tridsaťosem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 98,36 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874 so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaniami prokurátora a obžalovaného. Odvolania smerovali proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal, že súd prvého stupňa pochybil pri ukladaní trestu, pretože dôsledne nevychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. a uložil obžalovanému neprimerane mierny trest. Podľa názoru prokurátora uložený trest nevyjadruje dostatočne nebezpečnosť konania obžalovaného a jeho osobu ako aj postoj k trestnej činnosti. Poukazoval na to, že obžalovaný bol v minulosti deväťkrát súdne trestaný a naposledy vykonal 6 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý nevedel k jeho náprave. Obžalovaný počas celého konania prezentoval negatívny postoj k poškodenej aj vyhrážkou, že vykoná to čím hrozil. Podľa jeho názoru požiadavky generálnej ako aj individuálnej prevencie vyžadujú u takéhoto obžalovaného uloženie prísnejšieho trestu. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a uložil obžalovanému bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods.4 Tr.zák. trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný sa v písomných dôvodoch odvolania domáhal toho, aby odvolací súd prihliadol k tomu, že sa k trestnej činnosti doznal, uviedol pohnútku, ktorá ho viedla k jej spáchaniu a trestnú činnosť oľutoval, čím si vytvoril podmienky pre priznanie poľahčujúcich okolností. Žiadal, aby mu odvolací súd uložil trest miernejší v súlade so základnými zásadami pre ukladanie trestov.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa pri ustálení viny, v tomto smere nebola v odvolaniach vytýkaná žiadna chyba, pričom odvolací súd ani sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Výrok o vine urobil súd prvého stupňa potom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že sa cíti byť vinným zo skutku, ktorý mu je kladený v obžalobe za vinu.

Odvolačný súd nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa ani pri ukladaní trestu. K odvolaniu obžalovaného odvolací súd uvádza, že mu nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pretože aj keď sa obžalovaný ku skutku doznal, resp. na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine, vzhľadom na jeho predchádzajúcu pomerne bohatú trestnosť má odvolací súd odôvodnené pochybnosti o úprimnom oľutovaní skutku. Pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., okrem priznania sa páchatela zákon vyžaduje aj úprimné oľutovanie. A práve o úprimnosti oľutovania trestnej činnosti má odvolací súd pochybnosti. Obžalovaný totiž aj v minulosti, keď sa dopustil trestnej činnosti, túto tiež ľutoval a toto úprimné oľutovanie by sa malo v budúcnosti prejavíť v riadnom živote páchatela, k čomu však u obžalovaného nedošlo.

Súd prvého stupňa však nepriznal obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ktorú si inak vytvoril vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní. Túto okolnosť súd prvého stupňa vyjadril totiž v tom, že obžalovanému ukladal mimoriadne znížený trest odňatia slobody o jednu tretinu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. V tomto smere teda odvolací súd námietkam obžalovaného ohľadne uvedeného postupu súdu prvého stupňa ani tu prisvedčiť nemohol. Uložený trest aj odvolací súd považuje po zohľadnení všetkých okolností majúcich vplyv na ukládanie trestu a dodržaním základných zásad pre ukládanie trestu, vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. za spravodlivý a potrebný pre splnenie svojho účelu v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona. Vychádzajúc z uvedeného preto odvolací súd nemohol prisvedčiť ani námietkam prokurátora, podľa ktorého je uložený trest neprimerane mierny. Odvolací súd nie je toho názoru, že prípadným zvýšením trestu by obžalovaný zmenil svoj postoj k spáchanej trestnej činnosti a najmä ku poškodenej, práve naopak. Trest odňatia slobody vo výmere 38 mesiacov nie je trestom neprimeraným tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a zodpovedá všetkým kritériám ustanovenia § 34 Tr. zák. Odvolanie prokurátora preto tiež nepovažoval za dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil ani pochybenie súdu prvého stupňa pri zaraďovaní obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ani pochybenie pokiaľ sa týka výroku o náhrade škody, odvolania obžalovaného a prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.